

I

(Jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU, Euratom) 2020/2053 HATÁROZATA

(2020. december 14-én.)

az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 311. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió saját forrásainak rendszere megfelelő forrásokat kell, hogy biztosítson az uniós szakpolitikák rendezett fejlesztéséhez, figyelemmel a szigorú költségvetési fegyelem szükségességére is. A saját források rendszerének fejlesztése hozzájárulhat, és indokolt is, hogy a lehető legnagyobb mértékben hozzájáruljon az uniós szakpolitikák fejlesztéséhez.
- (2) A Lisszaboni Szerződés változásokat vezetett be az Unió saját forrásainak rendszerére vonatkozó rendelkezések tekintetében, amelyek lehetővé teszik a saját források egy meglévő kategóriájának megszüntetését és egy új kategória létrehozását.
- (3) Az Európai Tanács a 2013. február 7–8-i ülésén felszólította a Tanácsot, hogy folytassa a munkát az új heaalapú saját forrás kialakításáról szóló bizottsági javaslat ügyében úgy, hogy az a lehető legegyszerűbb és legátláthatóbb legyen, szorosabban kapcsolódjon az uniós héapolitikához és a tényleges héabevételekhez, valamint hogy minden tagállam adófizetői tekintetében biztosítsa az egyenlő bánásmódot.
- (4) A Bizottság 2017. júniusban vitaanyagot fogadott el az Európai Unió pénzügyeinek jövőjéről. Ebben a Bizottság számos lehetőséget javasolt a saját források uniós szakpolitikákhoz – különösen az egységes piachoz és a fenntartható növekedéshez – való láthatóbb hozzárendelésére. A vitaanyag szerint az új saját források bevezetése során figyelmet kell fordítani azok átláthatóságára, egyszerűségére és stabilitására, az uniós szakpolitikai célokkal való összhangjukra, a versenyképességre és a fenntartható növekedésre gyakorolt hatásaikra, valamint a tagállamok közötti méltányos elosztásukra.
- (5) A Számvevőszék, az Európai Parlament és a tagállamok többször bírálták a heaalapú saját forrás meghatározásának jelenlegi rendszerét a túlzott bonyolultsága miatt. Az Európai Tanács a 2020. július 17–21-i ülésén ezért arra a következtetésre jutott, hogy helyénvaló egyszerűsíteni e saját forrás kiszámítását.
- (6) Annak érdekében, hogy az Unió finanszírozási eszközeit jobban összhangba lehessen hozni a szakpolitikai prioritásaival, és hogy jobban tükröződjék az Unió általános költségvetésének (a továbbiakban: az uniós költségvetés) az egységes piac működésében játszott szerepe, továbbá az uniós szakpolitikai célkitűzések erőteljesebb támogatása és az Unió éves költségvetéséhez való, a bruttó nemzeti jövedelmen (GNI) alapuló tagállami hozzájárulások csökkentése érdekében az Európai Tanács a 2020. július 17–21-i ülésén arra következtetésre jutott, hogy az Unió az elkövetkező években a saját források rendszerének reformjára fog törekedni és új saját forrásokat fog bevezetni.

⁽¹⁾ 2020. szeptember 16-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

- (7) Első lépésként be kell vezetni a saját források egy olyan új kategóriáját, amely a nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék mennyisége alapján kiszámított nemzeti hozzájáruláson alapul. A műanyagokkal kapcsolatos uniós stratégiával összhangban az uniós költségvetés hozzájárulhat a műanyag csomagolási hulladék okozta szennyezés csökkentéséhez. Egy olyan saját forrás, amely az egyes tagállamokban nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék mennyiségével arányos nemzeti hozzájáruláson alapul, ösztönzi az egyszer használatos műanyagtermékek fogyasztásának csökkentését, az újrafeldolgozást és a körforgásos gazdaság térnyerését. Ugyanakkor a tagállamok a szubszidiaritás elvével összhangban szabadon választhatják meg a legmegfelelőbb intézkedéseket e célok eléréséhez. A nemzeti hozzájárulásokat érintő túlzottan regresszív hatás elkerülése érdekében éves egyösszegű csökkentést kell alkalmazni azon tagállamok hozzájárulásaira, amelyek egy főre jutó GNI-je 2017-ben az uniós átlag alatt maradt. Indokolt, hogy a csökkentés mértéke a 3,8 kilogrammnak az érintett tagállamok 2017. évi népességével való szorzata legyen.
- (8) Az Európai Tanács a 2020. július 17–21-i ülésén nyugtázta, hogy a Bizottság 2021 első félévében javaslatokat fog előterjeszteni a kiegészítő saját források alapjaként az importált fogyasztási cikkek karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmusról és egy digitális illetékről annak érdekében, hogy legkésőbb 2023. január 1-jéig bevezessék azokat. Az Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy módosított javaslatot az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerre vonatkozóan, esetleg kiterjesztve azt a légi és a tengeri ágazatra. Az Európai Tanács ezenkívül arra a következtetésre jutott, hogy az Unió a 2021–2027-es időszakra szóló többéves pénzügyi keret ideje alatt egyéb saját források bevezetésére is törekedni fog, amelyek magukban foglalhatják a pénzügyi tranzakciós adót is.
- (9) Az Európai Tanács a 2020. július 17–21-i ülésén arra a következtetésre jutott, hogy a saját forrásokról szóló szabályokat az egyszerűség, az átláthatóság és a méltányosság – többek között a tisztességes tehermegosztás – általános céljainak figyelembevételével kell megállapítani. Ezenkívül megállapította, hogy Dánia, Hollandia, Ausztria és Svédország, továbbá a helyreállítási és rezilienciaépítési támogatás keretében Németország 2021–2027-es időszakra vonatkozó GNI-alapú hozzájárulására egyösszegű korrekciót kell alkalmazni.
- (10) A tagállamoknak beszedési költség címén meg kell tartaniuk az általuk beszedett tradicionális saját források 25 %-át.
- (11) Az Európai Fejlesztési Alapnak az uniós költségvetésbe történő integrálását a saját források felső határai e határozatban megállapított emelésének kell kísérmnie. A kifizetések és a saját források felső határa között kellő mozgásterre van szükség annak érdekében, hogy az Unió bármilyen körülmények között – még gazdasági visszaesés esetén is – képes legyen eleget tenni pénzügyi kötelezettségeinek.
- (12) A saját források felső határai alatt elegendő mozgásteret kell az Unió számára biztosítani ahhoz, hogy fedezni tudja az adott évben esedékes valamennyi pénzügyi kötelezettségét és függő kötelezettségét. Az éves kifizetési előirányzatok fedezetéül az Unió számára alokkált saját források teljes összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített GNI-jének 1,40 %-át. Az Unió költségvetésében szereplő éves kötelezettségvállalási előirányzatok teljes összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített GNI-jének 1,46 %-át.
- (13) Annak érdekében, hogy az Unió rendelkezésére bocsátott pénzügyi források összege változatlan maradjon, helyénvaló kiigazítani az Unió saját forrásainak a kifizetési előirányzatokra és a kötelezettségvállalási előirányzatokra vonatkozó, a GNI százalékában kifejezett felső határait az 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ olyan módosítása esetén, amely a GNI szintjének jelentős változását eredményezi.
- (14) A Covid19-válság gazdasági hatása kiemeli annak fontosságát, hogy gazdasági sokkok esetén megfelelő pénzügyi kapacitás álljon az Unió rendelkezésére. Az Uniónak biztosítania kell a céljai eléréséhez szükséges eszközöket. Rendkívüli nagyságrendű pénzügyi forrásra van szükség a Covid19-válság következményeinek kezeléséhez, amit a tagállamok államháztartásaira nehezedő nyomás növelése nélkül kell megvalósítani egy olyan időszakban, amikor a válsággal kapcsolatos nemzeti gazdasági és szociális intézkedések finanszírozása már egyébként is óriási nyomást helyez költségvetésükre. Ezért uniós szinten kivételes válaszlépést kell tenni. Ennélfogva helyénvaló kivételesen felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy a tőkepiacokon ideiglenesen 2018-as árakon legfeljebb 750 000 millió EUR összegű hitelt vegyen fel az Unió nevében. A felvett összegekből 2018-as árakon legfeljebb 360 000 millió EUR összeget hitelnyújtásra és a felvett összegekből 2018-as árakon legfeljebb 390 000 millió EUR összeget kiadásokra használnának fel, mindkét esetben kizárólag a Covid19-válság következményeinek kezelése céljából.
- (15) E kivételes válaszlépésnek a Covid19-válság következményeinek kezelésére és újbóli megjelenésének elkerülésére kell irányulnia. Ezért a támogatást időben korlátozni kell, és a források túlnyomó részét közvetlenül a válságot követően kell biztosítani, ami azt jelenti, hogy az ilyen kiegészítő forrásokból finanszírozott programokra vonatkozó jogi kötelezettségvállalásoknak 2023. december 31-ig meg kell történniük. Összhangban az Európai Tanács 2020. július 17–21-i ülésének következtetéseivel, a helyreállítási és rezilienciaépítési eszközhöz tartozó kifizetések jóváhagyásának feltétele a helyreállítási és rezilienciaépítési tervben foglalt vonatkozó mérföldkövek és célértékek kielégítő teljesítése lesz, amelyek értékelésére a helyreállítási és rezilienciaépítési eszközt létrehozó rendeletben meghatározott vonatkozó eljárás szerint fog sor kerülni.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).

- (16) A tervezett hitelfelvétellel járó kötelezettség viseléséhez a saját források felső határainak rendkívüli és átmeneti megemelésére van szükség. Ezért kizárólag abból a célból, hogy fedezni lehessen az Uniónak a Covid19-válság következményeinek kezelése érdekében felvett hitelekből eredő összes kötelezettségét, mind a kifizetési előirányzatokra vonatkozó felső határ összegét, mind pedig a kötelezettségvállalási előirányzatokra vonatkozó felső határ összegét 0,6 százalékponttal meg kell emelni. A Bizottság arra való felhatalmazása, hogy kizárólag a Covid19-válság következményeinek kezelésére irányuló intézkedések finanszírozása céljából az Unió nevében hitelt vegyen fel a tőkepiacokon, szorosan kapcsolódik a saját források felső határainak e határozatban előírt megemeléséhez és végső soron az Unió saját forrásai rendszerének működéséhez. Ennek megfelelően ezt a felhatalmazást bele kell foglalni ebbe a határozatba. E művelet példa nélküli jellege és a felveendő rendkívüli hitelösszeg szükségessé teszi az Unió teljes kötelezettségének és a visszafizetés lényeges jellemzőinek biztos ismeretét, valamint egy diverzifikált hitelfelvételi stratégia végrehajtását.
- (17) A saját források felső határainak megemelésére azért van szükség, mert anélkül a felső határok nem tennék lehetővé elegendő forrás rendelkezésre állásának biztosítását, amely forrásokra az Uniónak szüksége van a hitelfelvételre vonatkozó kivételes és ideiglenes felhatalmazásból eredő kötelezettségek teljesítéséhez. Ezen kiegészítő allokáció igénybevételére is csak átmenetileg lesz szükség, mivel a vonatkozó pénzügyi kötelezettségek és függő kötelezettségek – a felvett összegek visszafizetésével és a hitelek lejártával – idővel csökkennek. Ezért az emelésnek akkor kell lejárnia, amikor a felvett hitelek teljes összegét visszafizették, és az ezen összegek alapján nyújtott hitelekből eredő valamennyi függő kötelezettség megszűnt, amelynek legkésőbbi időpontja 2058. december 31. lehet.
- (18) A Covid19-válság következményeinek kezelésére irányuló uniós intézkedéseknek jelentősnek kell lenniük és viszonylag rövid idő alatt kell végbemenniük. A hitelfelvételnek ehhez az ütemezéshez kell igazodnia. Az új nettó hitelfelvételi tevékenységnek ezért legkésőbb 2026 végéig meg kell szűnnie. A hatékony adósságkezelés biztosítása érdekében 2026 után a hitelfelvételi műveleteknek kizárólag a refinanszírozási műveletekre kell korlátozódnuk. A Bizottságnak a műveletek diverzifikált finanszírozási stratégia révén történő végrehajtása során a lehető legjobban ki kell használnia a piacok azon képességét, hogy ilyen jelentős összegű, eltérő futamidejű hiteleket bocsássonak rendelkezésre – beleértve a készpénzgazdálkodási célú rövid távú finanszírozást is –, és biztosítania kell a legkedvezőbb visszafizetési feltételeket. Emellett a Bizottságnak rendszeresen és teljeskörűen, minden szempontra kiterjedően tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot az adósságkezelésről. Amint ismertté válnak a felvett hitelekből finanszírozandó szakpolitikákhoz kapcsolódó kifizetési ütemtervek, a Bizottság közli az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal a kötvénykibocsátás menetrendjét, amely tartalmazza a következő évre várható kibocsátási időpontokat és mennyiségeket, valamint a várható tőke- és kamatfizetések tervét. A Bizottságnak ezt a menetrendet rendszeresen naprakésszé kell tennie.
- (19) A vissza nem térítendő támogatás nyújtása, a pénzügyi eszközökön keresztül visszafizetendő támogatás nyújtása vagy a költségvetési garanciák feltöltése céljából felvett pénzeszközök visszafizetését, valamint az esedékes kamatok fizetését az uniós költségvetésből kell finanszírozni. A tagállamoknak való hitelnújtásra használt, felvett összegeket a kedvezményezett tagállamoktól kapott összegekből kell visszafizetni. A szükséges forrásokat el kell különíteni és az Unió rendelkezésére kell bocsátani annak érdekében, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 310. cikkének (4) bekezdésével és 323. cikkével összhangban bármely évben és minden körülmények között fedezni tudja a hitelfelvételre vonatkozó kivételes és ideiglenes felhatalmazásból eredő valamennyi pénzügyi kötelezettségét és függő kötelezettségét.
- (20) A tervezett kamatfizetésekre fel nem használt összegek előtörlesztésre kerülnek felhasználásra a 2021–2027-es időszakra szóló többéves pénzügyi keret vége előtt, minimális összeggel, és e szint akkor léphető túl, ha az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésében meghatározott eljárással összhangban 2021 után új saját források bevezetésére került sor. A hitelfelvételre vonatkozó kivételes és ideiglenes felhatalmazásból eredő valamennyi kötelezettséget 2058. december 31-ig teljes egészében vissza kell fizetni. A felvett összegek visszafizetésének fedezéséhez szükséges előirányzatok hatékony költségvetési kezelésének biztosítása érdekében helyénvaló rendelkezni az alapul szolgáló költségvetési kötelezettségvállalások éves részletekre bontásának lehetőségéről.
- (21) A visszafizetések ütemezésekor tiszteletben kell tartani a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét, és az ütemezésnek a Bizottság felhatalmazása körében felvett teljes hitelösszegre ki kell terjednie, annak érdekében, hogy a kötelezettségek a teljes időszak alatt folyamatosan és kiszámítható mértékben csökkenjenek. Ezért az Unió által egy adott évben a tőke törlesztésére fordítandó összeg nem haladhatja meg a kiadásokra fordítható 390 000 millió EUR maximális összeg 7,5 %-át.
- (22) Tekintettel a Bizottságnak a Covid19-válság következményeinek kezelését célzó hitelfelvételre vonatkozó kivételes, ideiglenes és korlátozott felhatalmazására, egyértelművé kell tenni, hogy az Unió főszabályként nem használhatja fel a tőkepiacokon felvett összegeket operatív kiadások finanszírozására.
- (23) Annak biztosítása érdekében, hogy az Unió mindig képes legyen harmadik felekkel szembeni jogi kötelezettségeinek időben történő teljesítésére, ebben a határozatban konkrét szabályokat kell előírni, amelyek felhatalmazzák a Bizottságot arra, hogy a saját források felső határai ideiglenes emelésének időszaka alatt felhívja a tagállamokat a megfelelő készpénzforrások ideiglenes rendelkezésre bocsátására, amennyiben az uniós költségvetésben szereplő engedélyezett előirányzatok nem elegendők az említett ideiglenes emeléshez kapcsolódó hitelfelvételből eredő kötelezettségek fedezésére. A Bizottság kizárólag végső megoldásként, akkor hívhatja le a készpénzforrásokat az

Unió hitelezőkkel szembeni kötelezettségei időben történő teljesítésének biztosítása érdekében, ha egyéb aktív készpénzgazdálkodási intézkedések aktiválása révén – ideértve szükség esetén a tőkepiaci rövid távú finanszírozást is – nem tudja biztosítani a szükséges likviditást. Helyénvaló kikötni, hogy az ilyen lehívásokat a Bizottságnak kellő idővel előre be kell jelentenie a tagállamok számára, szigorúan az egyes tagállamok várható költségvetési bevételeivel arányos módon kell meghatározni, és a lehívásoknak minden esetben a tagállamoknak a saját források ideiglenesen megnövelt felső határából való részesedésére, vagyis a tagállami GNI 0,6 %-ára kell korlátozódniuk. Amennyiben azonban egy tagállam részben vagy egészben elmulasztja a lehívás időben történő teljesítését, vagy arról értesíti a Bizottságot, hogy nem lesz képes a lehívás teljesítésére, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy átmenetileg arányosan további lehívásokat küldjön a többi tagállamnak. Helyénvaló meghatározni egy maximális összeget, amelyet a Bizottság évente lehívhat valamely tagállamtól. A Bizottságnak be kell nyújtania azokat a javaslatokat, amelyek a tagállamok által átmenetileg biztosított készpénzforrásokkal fedezett kiadásoknak az uniós költségvetésbe való beállításához szükségesek, annak biztosítása érdekében, hogy ezeket a forrásokat a lehető leghamarabb figyelembe vegyék a saját forrásoknak a tagállamok által számlákon történő jóváírása céljából, azaz az alkalmazandó jogi kerettel összhangban, így az adott GNI-kulcsok alapján és az egyéb saját források és egyéb bevételek sérelme nélkül.

- (24) Az EUMSZ 311. cikkének negyedik bekezdése értelmében a Tanács rendeletet fogad el az Unió saját forrásainak rendszerére vonatkozó végrehajtási intézkedések megállapításáról. Ezen intézkedések közé olyan általános és technikai jellegű rendelkezéseknek kell tartozniuk, amelyek a saját források összes kategóriájára alkalmazandók. Ezen intézkedéseknek az egyenleg kiszámítására és költségvetési elszámolására vonatkozó részletes szabályokat, továbbá a saját források beszedésének ellenőrzéséhez és felügyeletéhez szükséges rendelkezéseket és megállapodásokat kell tartalmazniuk.
- (25) E határozat a nemzeti szuverenitás maradéktalan tiszteletben tartása érdekében csak akkor léphet hatályba, ha saját alkotmányos követelményeinek megfelelően azt minden tagállam jóváhagyta. Az Európai Tanács a 2020. július 17–21-i ülésén nyugtázta a tagállamok arra irányuló szándékát, hogy a lehető leghamarabb jóváhagyják ezt a határozatot.
- (26) A koherencia, a folytonosság és a jogbiztonság érdekében rendelkezéseket kell megállapítani a 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozattal ⁽¹⁾ bevezetett rendszerről az e határozatban előírt rendszerre való zökkenőmentes átmenet biztosítása céljából.
- (27) A 2014/335/EU, Euratom határozatot hatályon kívül kell helyezni.
- (28) E határozat alkalmazásában minden pénzüsszeget euróban kell kifejezni.
- (29) Mivel a Covid19-válság következményeinek kezelésére irányuló intézkedések finanszírozása céljából sürgősen lehetővé kell tenni a hitelfelvételt, e határozatnak az e határozat elfogadásához szükséges eljárások befejezéséről szóló utolsó értesítés beérkezését követő első hónap első napján hatályba kell lépnie.
- (30) A saját források új rendszerére való áttérés biztosítása és e határozatnak a pénzügyi évhez való hozzáigazítása érdekében indokolt, hogy ez a határozat 2021. január 1-jétől legyen alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat megállapítja az Unió saját forrásainak allokációjára vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy biztosítható legyen az Unió éves költségvetésének finanszírozása.

2. cikk

A saját források kategóriái és kiszámításuk sajátos módszerei

- (1) Az Unió költségvetésében a saját forrásokat a következőkből származó bevételek alkotják:
 - a) tradicionális saját források: illetékek, díjak, kiegészítő vagy kompenzációs összegek, kiegészítő összegek vagy tényezők, a közös vámtarifa szerinti vámok és egyéb olyan vámok, amelyeket a harmadik országokkal folytatott kereskedelem tekintetében az Unió intézményei már megállapítottak vagy meg fognak állapítani, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó, hatályát veszített szerződés hatálya alá tartozó termékekre kiszabott vámok, valamint a cukorágazat piacának közös szervezése keretein belül megállapított hozzájárulások és egyéb díjak;

⁽¹⁾ A Tanács 2014/335/EU, Euratom határozata (2014. május 26.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről (HL L 168., 2014.6.7., 105. o.).

- b) az összes adóköteles termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás után beszedett héabevételek teljes összegére 0,30 %-os egységes lehívási kulcs alkalmazása valamennyi tagállamban, osztva a megfelelő naptári évre számított héamértékek súlyozott átlagával, az 1553/89/EGK, Euratom tanácsi rendeletben (*) foglaltaknak megfelelően. Az e célból figyelembe veendő héaalap egyik tagállam esetében sem haladhatja meg a GNI 50 %-át;
- c) egységes lehívási kulcs alkalmazása az egyes tagállamokban keletkező, nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék tömegére. Az egységes lehívási kulcs 0,80 EUR kilogrammonként. Egyes tagállamok esetében a (2) bekezdés harmadik albekezdésében meghatározott éves egyösszegű csökkentést kell alkalmazni;
- d) a költségvetési eljárás alapján, valamennyi egyéb bevétel összegének figyelembevételével meghatározott egységes lehívási kulcs alkalmazása a tagállamok összesített GNI-jére.

(2) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában „műanyag” az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (°) 3. cikkének 5. pontjában értelmében vett polimer, amely adalékanyagokat vagy más vegyi anyagokat is tartalmazhat; a „csomagolási hulladék” és az „újrafeldolgozás” a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (°) 3. cikke 2. és 2c. pontjában meghatározott és a 2005/270/EK bizottsági határozatban (°) használt fogalom.

A nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék tömegét a tagállamban az adott évben keletkezett műanyag csomagolási hulladék tömegének és az adott évben újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladéknak a 94/62/EK irányelv szerint megállapított tömegének a különbségként számítják ki.

A következő tagállamok jogosultak az (1) bekezdés c) pontja szerinti hozzájárulásukra alkalmazandó éves egyösszegű csökkentésre, folyó árakon kifejezve: Bulgária 22 millió EUR, Csehország 32,1876 millió EUR, Észtország 4 millió EUR, Görögország 33 millió EUR, Spanyolország 142 millió EUR, Horvátország 13 millió EUR, Olaszország 184,0480 millió EUR, Ciprus 3 millió EUR, Lettország 6 millió EUR, Litvánia 9 millió EUR, Magyarország 30 millió EUR, Málta 1,4159 millió EUR, Lengyelország 117 millió EUR, Portugália 31,3220 millió EUR, Románia 60 millió EUR, Szlovénia 6,2797 millió EUR, Szlovákia pedig 17 millió EUR.

(3) Az (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában az egységes lehívási kulcs minden egyes tagállam GNI-jére alkalmazandó.

Az (1) bekezdés d) pontjában említett GNI a Bizottság által az 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet alkalmazva megállapított, piaci árakon számított éves GNI-értéket jelenti.

(4) A 2021 és 2027 közötti időszakban a következő tagállamok éves GNI-alapú hozzájárulásának bruttó összegét kell az (1) bekezdés d) pontja alapján csökkenteni: Ausztriáét 565 millió EUR-val, Dániáét 377 millió EUR-val, Németországét 3 671 millió EUR-val, Hollandiáét 1 921 millió EUR-val, Svédországét 1 069 millió EUR-val. Ezeket az összegeket 2020-as árakon kell számítani, és a folyó árakhoz kell igazítani az Unióra vonatkozó legfrissebb, euróban kifejezett és a költségvetési tervezet kidolgozásakor rendelkezésre álló GDP-deflátornak az alkalmazásával, amelyet a Bizottság ad meg. Az említett bruttó összegű csökkentések finanszírozásában valamennyi tagállam részt vesz.

(5) Amennyiben a pénzügyi év elején az uniós költségvetést még nem fogadták el, az új egységes lehívási kulcs hatálybalépéséig a GNI-n alapuló előző lehívási kulcsot kell alkalmazni.

3. cikk

A saját források felső határai

(1) Az éves kifizetési előirányzatok fedezetéül az Unió számára allokált saját források teljes összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített GNI-jének 1,40 %-át.

(2) Az Unió költségvetésében szereplő kötelezettségvállalási előirányzatok teljes éves összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített GNI-jének 1,46 %-át.

(*) A Tanács 1553/89/EGK, Euratom rendelete (1989. május 29.) a hozzáadottérték-adóból származó saját források beszedésének végleges egységes rendszeréről (HL L 155., 1989.6.7., 9. o.).

(°) Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

(°) Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

(°) A Bizottság 2005/270/EK határozata (2005. március 22.) az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelve szerinti adatbázisrendszerre vonatkozó formátumok létrehozásáról (HL L 86., 2005.4.5., 6. o.).

(3) Megfelelő arányt kell fenntartani a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok között annak érdekében, hogy azok összegegyeztethetőek legyenek, valamint hogy lehetővé váljon az (1) bekezdés szerinti felső határ betartása a következő években.

(4) Amennyiben az 549/2013/EU rendelet módosítása jelentősen megváltoztatja a GNI szintjét, a Bizottság a következő képlet alapján újraszámítja az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott – a 6. cikkkel összhangban ideiglenesen megemelt – felső határokat:

$$x \% (y \%) \times \frac{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \text{ ESA aktuális}}{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \text{ módosított}}$$

ahol:

- „x%” a saját források felső határa a kifizetési előirányzatok tekintetében,
- „y%” a saját források felső határa a kötelezettségvállalási előirányzatok tekintetében,
- „t” az utolsó olyan teljes év, amelyre vonatkozóan rendelkezésre állnak az (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁸⁾ meghatározott adatok,
- az „ESA” a nemzeti és regionális számlák európai rendszere az Unióban.

4. cikk

A tőkepiacokon felvett hitelek felhasználása

Az Unió a tőkepiacokon felvett hiteleket nem használhatja fel operatív kiadások finanszírozására.

5. cikk

Rendkívüli és ideiglenes kiegészítő eszközök a Covid19-válság következményeinek kezelésére

(1) Kizárólag a Covid19-válság következményeinek az európai uniós helyreállítási eszközt létrehozó tanácsi rendelet és az abban hivatkozott ágazati jogszabályok révén történő kezelése céljából:

- a) a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az Unió nevében 2018-as áron legfeljebb 750 000 millió EUR összegű hitelt vegyen fel a tőkepiacokon. A hitelfelvételi műveleteket euróban kell végrehajtani;
- b) a felvett összegekből 2018-as áron legfeljebb 360 000 millió EUR összeg hitel nyújtására, valamint – a 4. cikktől eltérve – a felvett összegekből 2018-as áron legfeljebb 390 000 millió EUR összeg kiadásokra használható fel.

Az első albekezdés a) pontjában említett összeget évente ki kell igazítani egy 2 %-os rögzített deflátor alkalmazásával. A Bizottság minden évben közli a kiigazított összeget az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal.

A Bizottság úgy kezeli az első albekezdés a) pontjában említett hitelfelvételt, hogy 2026 után már ne kerüljön sor új nettó hitelfelvételre.

(2) Az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett kiadásokra felhasznált hitelek tőkeösszegét és az utána fizetendő kamatokat az Unió költségvetéséből kell visszafizetni. A költségvetési kötelezettségvállalások az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ 112. cikkének (2) bekezdésével összhangban több éven keresztül éves részletekre bonthatók.

Az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett összegek visszafizetését a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban úgy kell ütemezni, hogy biztosítva legyen a kötelezettségek folyamatos és kiszámítható csökkentése. A hitelek tőkeösszegei törlesztésének a 2021–2027-es többéves pénzügyi keret időszakának vége előtt meg kell kezdődnie minimális összeggel, amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett hitelfelvétel után esedékes kamatfizetések céljára fel nem használt összegekből ez lehetséges, kellő figyelemmel az EUMSZ 314. cikkében előírt eljárásra. A Bizottságnak az e cikk (1) bekezdésében említett hitelfelvételre vonatkozó, kivételes és ideiglenes felhatalmazásából eredő valamennyi kötelezettséget legkésőbb 2058. december 31-ig teljes egészében vissza kell fizetni.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/516 rendelete (2019. március 19.) a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról, valamint a 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv és az 1287/2003/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (GNI-rendelet) (HL L 91., 2019.3.29., 19. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

Az Unió által egy adott évben az e bekezdés első albekezdésében említett hitelek tőkeösszegének törlesztéseként fizetendő összegek nem haladhatják meg az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett, kiadásokra felhasználható maximális összeg 7,5 %-át.

(3) A Bizottság meghatározza a hitelfelvételi műveletek kezeléséhez szükséges szabályokat. A Bizottság rendszeresen és teljeskörűen, minden szempontra kiterjedően tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az adósságkezelési stratégiájáról. A Bizottság kötvénykibocsátási menetrendet készít, amely tartalmazza a következő évre várható kibocsátási időpontokat és mennyiségeket, valamint a várható tőke- és kamatfizetések tervét, és közli azt az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal. A Bizottság e menetrendet rendszeresen naprakészé teszi.

6. cikk

A saját források felső határainak a Covid19-válság következményei kezeléséhez szükséges források allokációja céljából történő rendkívüli és ideiglenes megemlése

A 3. cikk (1), illetve (2) bekezdésében meghatározott felső határokat ideiglenesen 0,6 – 0,6 százalékponttal meg kell emelni kizárólag abból a célból, hogy fedezzék az Uniónak az 5. cikkben említett hitelfelvételből eredő valamennyi kötelezettségét mindaddig, amíg e kötelezettségek teljes egészükben meg nem szűnnek, de legkésőbb 2058. december 31-ig.

A saját források felső határainak megemlése nem használható fel az Unió egyéb kötelezettségeinek fedezésére.

7. cikk

A globális fedezet elve

A 2. cikkben említett bevételeket megkülönböztetés nélkül kell felhasználni az Unió éves költségvetésében szereplő összes kiadás finanszírozására.

8. cikk

A többlet átvitele

Az Unió költségvetésében egy adott pénzügyi év folyamán a tényleges kiadások összességét meghaladó bevételi többletet át kell vinni a következő pénzügyi évre.

9. cikk

A saját források beszédése és a Bizottság rendelkezésére bocsátása

(1) A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett saját forrásokat a tagállamok a nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján szedik be. A tagállamok ezeket a rendelkezéseket adott esetben az uniós szabályok követelményeihez igazítják.

A Bizottság megvizsgálja a tagállamok által közölt nemzeti rendelkezéseket, eljuttatja a tagállamokhoz azokat a módosításokat, amelyeket az uniós szabályoknak való megfelelésükhöz szükségesnek ítél, és szükség esetén jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) A tagállamok beszédesi költség címén megtartják a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett összegek 25 %-át.

(3) A tagállamok az EUMSZ 322. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott rendeletekkel összhangban a Bizottság rendelkezésére bocsátják az e határozat 2. cikkének (1) bekezdésében előírt saját forrásokat.

(4) A 609/2014/EU, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁰⁾ 14. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben az uniós költségvetésben szereplő engedélyezett előirányzatok nem elegendőek ahhoz, hogy az Unió teljesítse az e határozat 5. cikkében említett hitelfelvételből eredő kötelezettségeit, és a Bizottság nem tudja a szükséges likviditást az ilyen hitelfelvelekre alkalmazandó pénzügyi rendelkezésekben előírt egyéb intézkedések aktiválásával – ideértve az aktív készpénzgazdálkodást és szükség esetén az e határozat 5. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában és az 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételekkel és korlátokkal összhangban álló tőkepiaci rövid távú finanszírozást is – az Unió kötelezettségeinek való megfeleléshez szükséges megfelelő időben biztosítani, akkor – a Bizottság által igénybe

⁽¹⁰⁾ A Tanács 609/2014/EU, Euratom rendelete (2014. május 26.) a tradicionális, a hea- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről (HL L 168., 2014.6.7., 39. o.).

vehető végső eszközként – a tagállamok bocsátják a Bizottság rendelkezésére az e célból szükséges forrásokat. Ilyen esetekben e cikk (5)–(9) bekezdését a 609/2014/EU, Euratom rendelet 14. cikkének (3) bekezdésétől és 14. cikke (4) bekezdésének első albekezdésétől eltérve kell alkalmazni.

(5) A 609/2014/EU, Euratom rendelet 14. cikke (4) bekezdésének második albekezdésére is figyelemmel, a Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy az egyes tagállamoktól származó tervezett költségvetési bevétel arányában („pro rata”) ideiglenesen bocsássák rendelkezésre az összes eszköz és a készpénzigény közötti különbözetet. A Bizottság az ilyen lehívásokat kellő időben előre bejelenti a tagállamoknak. A Bizottság a kibocsátási és visszafizetési ütemezésről strukturált párbeszédet alakít ki a nemzeti adósságkezelő hivatalokkal és a pénzügyminisztériumokkal.

Amennyiben egy tagállam részben vagy egészben elmulasztja a lehívás időben történő teljesítését, vagy arról értesíti a Bizottságot, hogy nem lesz képes a lehívás teljesítésére, a Bizottság – az érintett tagállamra háruló rész fedezése érdekében – átmenetileg jogosult további lehívásokat küldeni a többi tagállamnak. Ezeket a lehívásokat az egyes tagállamoktól származó tervezett költségvetési bevétel arányában kell megküldeni a többi tagállamnak. A lehívásnak eleget nem tevő tagállam kötelezettsége továbbra is fennáll.

(6) A valamely tagállamtól az (5) bekezdés alapján lehívható készpénzforrások maximális éves teljes összege minden körülmények között a saját források felső határának a 6. cikkben említett kivételes és átmeneti emeléséből való, GNI-alapú relatív részesedésére korlátozódik. E célból a GNI-alapú relatív részesedést az Unió teljes GNI-jének azon hányadaként kell kiszámítani, amely a legutóbb elfogadott éves uniós költségvetés bevételi részének megfelelő oszlopából adódik.

(7) A készpénzforrásoknak az (5) és (6) bekezdés szerinti nyújtását az uniós költségvetésre alkalmazandó jogi kerettel összhangban haladéktalanul ellentételezni kell.

(8) A tagállamok által az (5) bekezdésnek megfelelően ideiglenesen rendelkezésre bocsátott készpénzforrásokkal fedezett kiadásokat haladéktalanul be kell állítani az Unió költségvetésébe annak biztosítása érdekében, hogy a kapcsolódó bevételeket a lehető leghamarabb figyelembe vegyék a saját forrásoknak a tagállamok által számlákon történő jóváírása céljából, a 609/2014/EU, Euratom rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.

(9) Az (5) bekezdés alkalmazása éves szinten nem eredményezheti a saját forrásoknak a 3. cikkben említett és a 6. cikkel összhangban megemelt felső határain felüli készpénzforrások lehívását.

10. cikk

Végrehajtási intézkedések

A Tanács az EUSZ 311. cikkének negyedik bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket állapít meg az Unió saját forrásai rendszerének alábbi elemei tekintetében:

- a) a 8. cikkben meghatározott éves költségvetési egyenleg kiszámítására és költségvetési elszámolására vonatkozó eljárás;
- b) a 2. cikk (1) bekezdésében említett saját források beszedésének ellenőrzéséhez és felügyeletéhez szükséges rendelkezések és szabályok, valamint a releváns jelentéstételi követelmények.

11. cikk

Záró és átmeneti rendelkezések

(1) A (2) bekezdésre is figyelemmel, a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályát veszti. A 70/243/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾, a 85/257/EGK, Euratom tanácsi határozatra ⁽²⁾, a 88/376/EGK, Euratom tanácsi határozatra ⁽³⁾, a 94/728/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁴⁾, a 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁵⁾, a 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁶⁾ vagy a 2014/335/EU, Euratom határozatra történő bármilyen hivatkozást az e határozatra történő hivatkozásként kell értelmezni; a hatályon kívül helyezett határozatra történő hivatkozásokat pedig az e határozat mellékletében foglalt megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

⁽¹⁾ A Tanács 70/243/ESZAK, EGK, Euratom határozata (1970. április 21.) a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak a Közösségek saját forrásai által történő pótlásáról (HL L 94., 1970.4.28., 19. o.).

⁽²⁾ A Tanács 85/257/EGK, Euratom határozata (1985. május 7.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 128., 1985.5.14., 15. o.).

⁽³⁾ A Tanács 88/376/EGK, Euratom határozata (1988. június 24.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 185., 1988.7.15., 24. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 94/728/EK, Euratom határozata (1994. október 31.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 293., 1994.11.12., 9. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2000/597/EK, Euratom határozata (2000. szeptember 29.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 253., 2000.10.7., 42. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2007/436/EK, Euratom határozata (2007. június 7.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 163., 2007.6.23., 17. o.).

2020.12.15.

HU

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 424/9

(2) A 94/728/EK, Euratom határozat, a 2000/597/EK, Euratom határozat, a 2007/436/EK, Euratom határozat és a 2014/335/EU, Euratom határozat 2., 4. és 5. cikkét továbbra is alkalmazni kell a következőkre: azoknak a bevételeknek a kiszámítása és kiigazítása, amelyek a lehívási kulcsnak az egységesen meghatározott és az adott évtől függően az egyes tagállamok GNP-jének vagy GNI-jének 50–55 %-ában megállapított héraalpra történő alkalmazásából erednek; az Egyesült Királyság számára a költségvetési egyensúlyhiány miatt 1995–2020-ban engedélyezett korrekció kiszámítása; valamint az Egyesült Királyság számára biztosított korrekciók más tagállamok általi finanszírozásának kiszámítása.

(3) A tagállamok beszedési költség címén továbbra is megtartják a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 10 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2001. február 28. előtt kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.

(4) A tagállamok beszedési költség címén továbbra is megtartják a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 25 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2001. március 1. és 2014. február 28. között kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.

(5) A tagállamok beszedési költség címén továbbra is megtartják a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 20 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2014. március 1. és 2021. február 28. között kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.

(6) Ezen határozat alkalmazásában minden pénzüsszeget euróban kell kifejezni.

12. cikk

Hatálybalépés

A Tanács főtítkára értesíti a tagállamokat erről a határozatról.

A tagállamok haladéktalanul értesítik a Tanács főtítkárát e határozatnak az alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásához szükséges eljárások befejezéséről.

Ez a határozat a második bekezdésben említett utolsó értesítés beérkezését követő első hónap első napján lép hatályba.

Ezt a határozatot 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

13. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2020. december 14-én.

a Tanács részéről
az elnök
M. ROTH

MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2014/335/EU, Euratom határozat	E határozat
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, a) pont	2. cikk, (1) bekezdés, a) pont
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont	2. cikk, (1) bekezdés, b) pont
-	2. cikk, (1) bekezdés, c) pont
2. cikk, (1) bekezdés, c) pont	2. cikk, (1) bekezdés, d) pont
2. cikk, (2) bekezdés	-
-	2. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (4) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés, b) pont
2. cikk, (5) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés és 2. cikke (4) bekezdés
2. cikk, (6) bekezdés	2. cikk, (5) bekezdés
2. cikk, (7) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés és 3. cikke (4) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (2) és (3) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	-
3. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (4) bekezdés
4. cikk	-
-	4. cikk
5. cikk	-
-	5. cikk
-	6. cikk
6. cikk	7. cikk
7. cikk	8. cikk
8. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés
-	9. cikk, (4)-(9) bekezdés
9. cikk	10. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	11. cikk, (4) bekezdés
-	11. cikk, (5) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés	11. cikk, (6) bekezdés
11. cikk	12. cikk
12. cikk	-
-	13. cikk

